

**НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ
ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**

Изабрани на седници Наставно-научног већа Филозофског факултета, одржаној 24. и 25. децембра 2020. године, у Комисију за писање извештаја о избору кандидата др Данијела Радовића у звање научни сарадник, имамо част да поднесемо следећи:

**ИЗВЕШТАЈ О ИЗБОРУ ДР ДАНИЈЕЛА РАДОВИЋА У ЗВАЊЕ
НАУЧНИ САРАДНИК**

Биографски подаци

Данијел (Бобан) Радовић рођен је 10. септембра 1989. године у Трстенику. Основну школу завршио је у Почковини. Средњу школу, смер турстички техничар, завршио је у Угоститељско-туристичкој школи у Врњачкој бањи. Године 2008. уписао је историју на Филозофском факултету у Београду. Основне студије завршио је 2012. са просеком 9,33. Тема дипломског рада носила је назив *Пера Тодоровић – судбина једног политичког изгнанника (1887–1907)*. Мастер студије историје завршио је 2013. године на истом факултету са просеком 10,00. Мастер рад носио је назив *Јован Ристић и либерали пре оснивања Народне либералне странке (1858–1881)*, Докторске студије историје уписао је 2013. године. Годину дана касније постао је стипендиста Министарства просвете, науке и технолошког развоја у оквиру пројекта *Српска нација – интегративни и дезинтегративни процеси*. Године 2018. ангажован је као истраживач-сарадник на истом пројекту при Филозофском факултету у Београду. Докторирао је 7. децембра 2020. године на Филозофском факултету у Београду са темом *Јован Ристић: биографија државника*.

У фебруару и марту 2015. године, као стипендиста Аустријске службе за академску размену (Österreichischer Austauschdienst- OeAD), био је на истраживачком бораваку у Бечу.

Исте године у периоду од септембра до децембра, као стипендиста Немачке службе за академску размену у Београду (Deutscher Akademischer Austauschdienst – DAAD), обавио је истраживачки боравак је у Берлину. Сарадник је Матице српске на изради *Српског биографског речника* од 2014. године. Аутор је више радова у домаћим и међународним научним часописима и зборницима. Активно влада немачким и енглеским језиком.

Библиографија са анализом радова

Докторска дисертација (М70)

Јован Ристић: биографија државника одбрањена 7. децембра 2019. пред комисијом: др Сузана Рајић, редовни професор Филозофског факултета, Универзитета у Београду, ментор; др Радош Љушић, редовни професор Филозофског факултета, Универзитета у Београду; и др Јасмина Милановић виши научни сарадник, Институт за савремену историју.

Дисертацијом се употпуњавају, коригују и значајно допуњују досадашња сазнања о Јовану Ристићу, као једном од најзначајнијих српских нововековних државника. Стога дисертација представља велики допринос историјској науци. Уважавајући досадашња научна достигнућа из ове области, др Данијел Радовић дао је један сасвим нови поглед и ново тумачење у готово свим аспектима обрађене теме. Истраживањем на необјављеној и објављеној изворној грађи, мемоарима, дневницима и штампаним, те коришћењем релевантне литературе, аутор је написао изворно засновану и целовиту студију о политичкој, дипломатској и државничкој делатности Јована Ристића. Дисертација пружа један квалитативно сасвим нов поглед на политичку и дипломатску историју Кнежевине/Краљевине Србије.

Поглавље у књизи М41 или рад у истакнутом тематском зборнику водећег националног значаја (М44)

1.

Јован Ристић и питање уласка Србије у други рат са Турском 1877. године, Пирот – од турске касабе до модерног града, преко Берлина и Версаја, зборник радова, Пирот, 2018, 75–84.

Рад се бави политиком и улогом Јована Ристића, као министра спољних послова Србије, у периоду од уласка Русије у рат против Турске (24. априла 1877) до уласка Србије у рат против Турске (13. децембар 1877). Улога Ристића, као најутицајније личности у влади у креирању спољне политике Србије била је огромна. Питање поновног уласка у рат против Турске, након пораза у Првом српско-турском рату, било је најважније питање 1877. године. Основни задатак рада је да прикаже политику Јована Ристића према питању поновног уласка Србије у рат, те да представи основну мотивацију, политичке мере и кораке које је предузимао по наведеном питању. Рад је написан на основу релевантне научне литературе, али и необјављених извора домаће, аустријске, немачке и руске провинијенције.

Рад у врхунском часопису националног значаја (M51)

1.

Георг Розен о ситуацији у Србији 1867–1869, Мешовита грађа XXXVIII (2017), 87–109.

У раду је приказан и анализиран текст извештаја Георга Розена, генералног конзула Пруске у Београду из 1869. године, под називом „Јасан приказ стања и дешавања у Кнежевини Србији након октобра 1867“. Текст се чува у Политичком архиву Министарства спољних послова СР Немачке. Документ је значајан јер описује унутрашњу политичку ситуацију и спољни положај Србије у периоду од краја 1867. до почетка 1869. године из угла званичног пруског дипломатског представника. Тиме се употпуњава и даје додатно виђење унутрашње политичке ситуације у Кнежевини Србији, у периоду непосредно пре и након убиства кнеза Михаила Обреновића 10. јуна 1868. године.

2.

Влада Јована Ристића 1878–1880: један меморандум Алојза фон Ерентала из 1887. године, Српске студије бр. 7 (2016), 345–357.

У чланку је представљен меморандум Алојза фон Ерентала из 1887. године под називом „Ристићева влада 1878-1880“. У документу је анализирана политика Јована Ристића наспрам Аустро–Угарске у периоду од 1878. до 1880. године. Ради се о годинама које су, након стицања државне независности на Берлинском конгресу 1878. у први план поставиле за циљ регулисање важних политичких и економских питања између Србије и

Аустро–Угарске, попут склапања Железничке конвенције (1880) или Трговинског уговора (1881). Ерентал је меморандуму посебну пажњу посветио Ристићевом односу према окупацији Босне и Херцеговине од стране Двојне монархије. Обелодањивање документа и његово критичко приређивање од стране аутора даје значајан допринос разумевању дипломатских односа између Србије и Двојне монархије у 19. веку, и ставу дела аустроугарске дипломатије према спољнополитичкој позицији Србије.

3.

Немачка дипломатија и питање панславизма у Србији: преписка Бизмарка и Бреја из 1880. године, Српске студије 10 (2019), 184–210.

У раду је представљена преписка немачког канцелара Ото фон Бизмарка и немачког конзула у Београду Иполита фон Бреј-Штајнбурга из фебруара и марта 1880. године. Приређена су два концепта Бизмаркових писама, те два президијална извештаја грофа Бреја. Године 1880. ушло се у завршну фазу преговора између Србије и Аустро–Угарске о склапању Железничке конвенције и Трговинског уговора. Радило се о обавезама које је Србија преузела према Двојној монархији на Берлинском конгресу. Отпор Србије да издејствује што повољније услове кроз ове уговоре, нагнао је немачког канцелара да задужи Бреја да испита праву природу отпора који долази са српске стране, те да ли узрок лежи у панславистичким или руским утицајима. Писма која су приређана чувају се у Политичком архиву Министарства спољних послова Немачке у Берлину. Њен значај, што је Радовић веома добро уочио, састоји се не само у посматрању држања Србије према Двојној монархији током преговора око Железничке конвенције и Трговинског уговора, већ представљају став немачке дипломатије из друге половине 19. века према спољнополитичком положају Србије.

Рад у истакнутом националном часопису (M52)

1.

Јован Ристић и либерали у Кнежевини Србији (1858–1868), од супарника до предводника, Српске студије бр. 4 (2013), 189–207.

Рад се бави односом Јована Ристића и либерала у Кнежевини Србији у периоду од Светоандрејске скупштине 1858. године до Ристићевог избора на место једног од тројице намесника малолетном Милану Обреновићу 1868. године. Аутор је у раду приказао како се

Ристић постепено наметнуо на чело либерала у Србији, иако је 1858. године био у редовима њихових противника које је предводио конзервативац Илија Гарашанин. Радовић је сагледао факторе и околности које су спајале и раздвајале Ристића и либерале у назначеном временском периоду. Рад је написан на основу објављених мемоарских и документарних извора, архивске грађе и релевантне научне литературе.

2.

Национални романтизам Јована Ристића у студентским данима (1847–1854),

Српске студије бр. 5 (2014), 253–266.

У раду је анализирано идеолошко формирање Јована Ристића. Акценат је стављен на период његових студија у земљи и иностранство. Посебно су анализирана два његова списа, која нису била предмет претходног научног интересовања. Ради се о делима: *Кратка карактеристика моралног и духовног стања Србије*, која је објављена у Хајделбергу 1850. године, и *Новија књижевност у Срба*, објављена у Берлину 1852. године.

Саопштење са скупа од националног значаја штампано у целини (М63)

1.

О трећем тому „Краљевине Србије и српског народа“ Феликса Каница из 1914. године, Феликс Каниц на централном Балкану – 150 година истраживања у Нишу, Зборник радова са научног скупа одржаног 30–31. маја, Ниш, 2015, 213–223.

Трећи том Каницовог монументалног дела о Краљевини Србији са насловом *Краљевина Србија и српски народ* претходно није био предмет научног интересовања. Он је са поднасловом *Држава и друштво* објављен 1914. године, тачно десет година након смрти Феликса Каница. Рад се бави анализом узрока зашто је поменуто дело запостављено у науци, његовом садржином и његовим значајем у тренутку када је настало, као и значајем за данашњу историографију. Трећи том Каницовог дела, који није преведен на српски језик, ко је аутор приметио представља круну његовог вишегодишњег истраживања Кнежевине/Краљевине Србије.

Категоризација радова

M44 (3)x1 = 3

Јован Ристић и питање уласка Србије у други рат са Турском 1877. године, Пирот – од турске касабе до модерног града, преко Берлина и Версаја, зборник радова, Пирот, 2018, 75–84.

M51 (3)x3 = 9

Георг Розен о ситуацији у Србији 1867–1869, Мешовита грађа XXXVIII (2017), 87–109. УДК 94(497.11)„1867/1869“(093):929, 2017

Влада Јована Ристића 1878–1880: један меморандум Алојза фон Ерентала из 1887. године, Српске студије бр. 7 (2016), 345–357. УДК. 94:327(497.11:436-89)"1878/1880"(093.2). ISSN 2217-5687. - Књ. 7 (2016), стр. 345-357.

Немачка дипломатија и питање панславизма у Србији: преписка Бизмарка и Бреја из 1880. године, Српске студије 10 (2019), 184–210, УДК: 327(430):(497.11)"18"(093.2) 32:929 Bizmark O. ISSN 2217–5687. Књ. 10 (2019), стр. 184-210.

M52 (1,5)x2 = 3

Јован Ристић и либерали у Кнежевини Србији (1858–1868), од супарника до предводника, Српске студије бр. 4 (2013), 189–207. УДК:94(497.11)"1858/1868" 32:929 Ристић J.ISSN 2217-5687. - Год. 4, бр. 4 (2013), стр. 189-207.

Национални романтизам Јована Ристића у студентским данима (1847–1854), Српске студије бр. 5 (2014), 253–266. УДК: 32:929 Ристић J. 821.163.41.09-95Ристић J.821.163.41.02РОМАНТИЗАМ ISSN 2217-5687. - Год. 5, бр. 5 (2014), стр. 253-266

M63 (1)x1 = 1

О трећем тому „Краљевине Србије и српског народа“ Феликса Каница из 1914. године, Феликс Каниц на централном Балкану – 150 година истраживања у Нишу, Зборник радова са научног скупа одржаног 30–31. маја, Ниш, 2015, 213-223. УДК 821.112.2(=163.41).09-94 Каниц Ф.

930.85(497.11) . ISBN 978-86-7379-386-3 (broš.)

M70 (6)x1 = 6

Докторска дисертација *Јован Ристић: биографија државника*. одбрањена 7. децембра 2020 пред комисијом: др Сузана Рајић, редовни професор Филозофског факултета,

Универзитета у Београду, ментор; др Радош Љушић, редовни професор Филозофског факултета, Универзитета у Београду; и др Јасмина Милановић, виши научни сарадник, Институт за савремену историју.

УДК: 32:929 Ristić J. 327(497.11)"18" 323(497.11)"18" 94(497.11)"18" 341.7/.8(497.11)"18"

Укупно (М) = 22

Минимални квантитативни захтеви за стицање звања научни сарадник

Диференцијални услов- Од првог избора у претходно звање до избора у звање	Потребно је да кандидат има најмање XX поена, који треба да припадају следећим категоријама:		
		Неопходно XX=	Остварено
Научни сарадник	Укупно	16	22
	Обавезни (1) M10+M20+M31+M32+M33+M41+M42+M43+M44+M45+M51+M52	10	15
	Обавезни (2) M11+M12+M13+M14+M21+M22+M23+M24+M41+M42+M43+M51	7	9

Закључак

Кандидат је до сада остварио сразмерно значајан допринос историјској науци оригиналним научним радовима, те давањем новог погледа и тумачења спорних или недовољно истражених питања из историје српског народа у 19. и почетком 20. века. Имајући то у виду, као и све напред наведено, закључује се да је кандидат стекао услове за избор у предложено звање. На основу тога, Комисија је слободна да препоручи да се др Данијел Радовић **ИЗАБЕРЕ у звање научни сарадник**.

У Београду,
14. јануара 2021.

Чланови комисије:

др Сузана Рајић, редовни професор
Филозофски факултет Универзитета у Београду

др Данко Леовац, ванредни професор
Филозофски факултет Универзитета у Београду

др Јасмина Милановић, виши научни сарадник
Институт за савремену историју, Београд